

drater (bl. a. stabilisatorer og emulgatorer), cerealprodukter, gæring og gæringsindustrier.

Laboratoriet for biokemi og ernæring, professor R. Djurtoft, vedrørende almen biokemi og ernæring.

Fiskeriministeriets Forsøgslaboratorium, lektor Poul Hansen, vedrørende fiskeri-erhvervets teknologiske problemer.

Undervisning med relation til levnedsmiddelkontrolproblemer gives imidlertid, så vidt man er orienteret, kun på laboratoriet for levnedsmiddelindustri, idet professor Bramsnæs blandt forelæsningssemnerne nævner: kvalitetskontrol, den hertil hørende statistik og levnedsmiddellovgivning.

4. *Den kgl. veterinær- og landbohøjskole.*

På denne højskole foregår der selvsagt navnlig i forbindelse med veterinærstudiet, mejeriingeniørstudiet og agronomstudiet undervisning og forskning, der har relation til spørgsmål om fremstilling af levnedsmidler, d. v. s. levnedsmiddel-teknologi.

Af afdelinger på Landbohøjskolen, der har betydning for levnedsmiddelkontrollen, må navnlig fremhæves Hygiejnisk-bakteriologisk laboratorium under ledelse af professor Aage Jepsen, hvor man især beskæftiger sig med de bakteriologiske problemer, der har at gøre med kød samt mælk og mælkeprodukter. Til denne afdeling er i øvrigt knyttet en veterinærinspektør, der dels arbejder i laboratoriet med undersøgelser vedrørende kød og kødprodukter, dels som lektor ved Højskolen underviser veterinærer i levnedsmiddelkontrol.

Endvidere må nævnes Afdelingen for farmakologi og toksikologi på Højskolen (chef: professor S. Dalgaard-Mikkelsen). Denne afdeling beskæftiger sig — foruden med de lægemidler, der anvendes på dyr — med de toksikologiske aspekter vedrørende rester af lægemidler, pesticidrester o. l. i husdyr, der anvendes til konsum.